

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. kovo 6 d.*

Byloje C-292/04

dėl *Finanzgericht Köln* (Vokietija) 2004 m. birželio 24 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. liepos 9 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Wienand Meilicke,

Heidi Christa Weyde,

Marina Stöffler

prieš

Finanzamt Bonn-Innenstadt,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, R. Schintgen ir J. Klučka, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus ir E. Levits (pranešėjas),

generalinis advokatas A. Tizzano, vėliau – C. Stix-Hackl,
posėdžio sekretoriai B. Fülöp ir K. Sztranc-Sławiczek, administratoriai,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— W. Meilicke, H. C. Weyde ir M. Stöffler, atstovaujамų advokatų W. Meilicke ir R. Portner,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos C. Quassowski, A. Tiemann ir R. Stotz, padedanų advokato K.-T. Stopp,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos *barrister* T. Ward,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos K. Gross ir R. Lyal,

susipažinęs su 2005 m. lapkričio 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato A. Tizzano išvada,

atsižvelgęs į 2006 m. balandžio 7 d. Nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo ir įvykus 2006 m. gegužės 30 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— W. Meilicke, H. C. Weyde ir M. Stöffler, atstovaujamų advokatų W. Meilicke ir D. E. Rabback,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su EB 56 ir 58 straipsnių išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp W. Meilicke, H. C. Weyde ir M. Stöffler kaip H. Meilicke, mirusio 1997 m. gegužės 3 d., paveldėtojų ir *Finanzamt Bonn-Innenstadt* (toliau – *Finanzamt*) dėl dividendų, kuriuos mirusiajam 1995–1997 metais išmokėjo Danijoje ir Nyderlanduose įsteigtos bendrovės, apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

- 3 EB sutarties trečiosios dalies, skirtos Bendrijos politikos kryptims, III antraštinės dalies „Laisvas asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas“ 4 skyriaus „Kapitalas ir mokėjimai“ 56 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pagal šiame skyriuje išdėstytas nuostatas uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai.“

4 EB 58 straipsnio 1 dalis numato:

„56 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės:

- a) taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu;

<...>“

5 EB 58 straipsnio 3 dalis nustato:

„1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės ir tvarka neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 56 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo.“

1995–1997 metais taikytina Vokietijos teisė

- 6 Remiantis 1990 m. rugsėjo 7 d. Pajamų mokesčio įstatymo (*Einkommensteuergesetz*, BGBl. 1990 I, p. 1898) su pakeitimais, padarytais 1993 m. rugsėjo 13 d. Įstatymu (BGBl. 1993 I, p. 1569, toliau – Pajamų mokesčio įstatymas), 1, 2 ir 20 straipsniais, dividendai, kuriuos gauna Vokietijoje gyvenantis ir dėl to joje pajamų mokesčiu neribotai apmokestinamas asmuo, apmokestinami kaip pajamos iš kapitalo.

- 7 Pagal 1991 m. kovo 11 d. Pelno mokesčio įstatymo (*Körperschaftsteuergesetz*, BGBl. 1991 I, p. 638) su pakeitimais, padarytais 1993 m. rugsėjo 13 d. Įstatymu, 27 straipsnio 1 dalį Vokietijoje pelno mokesčiu neribotai apmokestinamų bendrovių išmokami dividendai apmokestinami 30 % dydžio tarifu. Tai reiškia, kad išmokama 70 % dividendų prieš apmokestinimą, o mokesčio kreditas sudaro 30/70, t. y. 3/7 gautų dividendų.

- 8 Pagal Pajamų mokesčio įstatymo 36 straipsnio 2 dalies 3 punktą šis mokesčio kreditas taikomas tik dividendams, gautiems iš Vokietijoje neribotai apmokestinamų bendrovių. Todėl Vokietijoje neribotai pajamų mokesčiu apmokestinami asmenys gali pasinaudoti tokiu mokesčio kreditu, kai jie gauna dividendus iš Vokietijos bendrovių, bet negali juo pasinaudoti, kai dividendus gauna iš užsienio bendrovių.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 Mirusysis H. Meilicke, kuris gyveno Vokietijoje, turėjo Nyderlanduose ir Danijoje įsteigtų bendrovių akcijų. Todėl 1995–1997 metais jis gavo iš viso 39 631,32 DEM, t. y. 20 263,17 euro dividendų.

- 10 2000 m. spalio 30 d. laišku ieškovai pagrindinėje byloje paprašė *Finanzamt* leisti nuo H. Meilicke vardu apskaičiuoto pajamų mokesčio atskaityti 3/7 šių dividendų dydžio mokesčio kreditą.

- 11 *Finanzamt* atmetė šį prašymą motyvuodama tuo, kad iš pajamų mokesčio gali būti atskaitytas tik Vokietijoje pelno mokesčiu neribotai apmokestinamos bendrovės pelno mokestis.

- 12 Ieškovai pagrindinėje byloje šį sprendimą apskundė *Finanzgericht Köln*.

- 13 Tokiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Köln* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar (Pajamų mokesčio įstatymo) 36 straipsnio 2 dalies 3 punktas, pagal kurį iš pajamų mokesčio atskaitomas tik pelno mokesčiu neribotai apmokestinamos bendrovės ar asociacijos pelno mokestis, kurio dydis pagal Pajamų mokesčio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktą yra 3/7 pajamų, neprieštarauja EB 56 straipsnio 1 daliai ir 58 straipsnio 1 dalies a punktui bei 3 daliai?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl bylos esmės

- 14 Kaip pažymėjo ieškovai pagrindinėje byloje, *Finanzgericht Köln* pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą iki 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen* (C-319/02, Rink. p. I-7477) priėmimo.
- 15 Šio sprendimo 54 punkte Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Suomijoje neribotai apmokestinamam akcininkui, gavusiam dividendų iš Švedijoje įsteigtos bendrovės, suteikiamas mokesčio kreditas apskaičiuojamas atsižvelgiant į realiai toje

kitoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės sumokėtą mokestį, nustatomą pagal bendras taisykles, taikomas apmokestinamajai vertei nustatyti, ir pagal pelno mokesčio tarifą pastarojoje valstybėje narėje.

- 16 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad atitinkamais metais pelno mokesčio tarifas Danijoje buvo 34 %, o Nyderlanduose – 35 %. Ieškovai pagrindinėje byloje Teisingumo Teismui pateiktose pastabose teigė, kad dėl to Vokietijos mokesčių administratoriui pateiktas prašymas turėjo būti laikomas prašymu suteikti mokesčio kreditą, kurį sudaro ne 3/7 pajamų Pajamų mokesčio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 arba 2 punkto prasme, bet 34/66 šių pajamų už Danijoje išmokėtus dividendus ir 35/65 – už Nyderlanduose išmokėtus dividendus.
- 17 Vokietijos vyriausybė savo ruožtu pabrėždama, kad minėto sprendimo *Manninen* negalima taikyti pagrindinei bylai, paaiškina, kad taikant Vokietijos teisės aktuose, reglamentuojančiuose nacionalinių dividendų išmokėjimą, numatytą vieningą atskaitos sistemą, šiuose teisės aktuose numatyta 3/7 dividendų dalis nėra fiksuoto dydžio atskaitoma dalis, bet susijusi su 30 % dydžio pelno mokesčio tarifu dividendų išmokėjimo atveju. Taigi išmokėjus užsienio kilmės dividendus, nebūtų galima suteikti 3/7 gautų dividendų dydžio mokesčio kredito, kuris būtų nesusijęs su pagal valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsteigta šiuos dividendus išmokėjusi bendrovė, pelno mokestį reglamentuojančius teisės aktus išmokėtiems dividendams taikomu mokesčio tarifu.
- 18 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad pateikdamas prejudicinį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar EB 56 ir 58 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia mokesčių teisės

aktus, pagal kuriuos, kapitalo bendrovei išmokant dividendus valstybėje narėje, neribotai apmokestinamas akcininkas gali pasinaudoti mokesčio kreditu, apskaičiuotu pagal išmokamam pelnui taikomą pelno mokesčio tarifą, kai pelną išmokanti bendrovė įsteigta toje pačioje valstybėje narėje, tačiau negali to padaryti, kai ši bendrovė įsteigta kitoje valstybėje narėje.

- 19 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos vis dėlto turėtų ją įgyvendinti laikydamosi Bendrijos teisės (1999 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, C-311/97, Rink. p. I-2651, 19 punktas ir minėto sprendimo *Manninen* 19 punktas).
- 20 Tokie mokesčių teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra apribojimas EB 56 straipsnio prasme.
- 21 Iš tiesų reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose Vokietijos mokesčių teisės aktuose numatyto mokesčio kredito tikslas, kaip ir minėtame sprendime *Manninen* aprašytuose Suomijos mokesčių teisės aktuose numatyto mokesčio kredito tikslas, yra išvengti Vokietijos bendrovių akcininkams išmokamo pelno dvigubo apmokestinimo, dividendus mokančios bendrovės pelno mokesťį

atskaitant iš akcininko mokėtino pajamų iš kapitalo mokesčio. Iš tokios schemos galiausiai matyti, kad akcininko gaunami dividendai yra apmokestinami tik tiek, kiek jie dar nebuvo apmokestinti kaip bendrovės išmokamas pelnas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Manninen* 20 punktą).

22 Kadangi mokesčio kreditas taikomas tik Vokietijoje įsteigtų bendrovių išmokėtų dividendų atžvilgiu, minėti teisės aktai yra nepalankūs šioje valstybėje pajamų mokesčiu neribotai apmokestinamiems asmenims, kurie dividendus gauna iš kitose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių. Iš tiesų šie asmenys savo ruožtu apmokestinami mokesčiu nesuteikiant jiems galimybės pasinaudoti pelno mokesčio, kurį šios bendrovės turi sumokėti jų įsisteigimo valstybėje, atskaita (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Manninen* 20 punktą).

23 Iš to matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami mokesčių teisės aktai gali atgrasyti Vokietijoje neribotai apmokestinamus asmenis nuo kapitalo investavimo į kitose valstybėse narėse įsteigtas bendroves.

24 Atvirkščiai, šie teisės aktai taip pat gali turėti ribojantį poveikį šių bendrovių atžvilgiu, nes sukuria joms kliūčių pritraukti kapitalą Vokietijoje. Kadangi ne Vokietijos kilmės dividendams taikomas mažiau palankus mokesstinis režimas negu Vokietijoje įsteigtų bendrovių išmokėtiems dividendams, kitose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių akcijos Vokietijoje gyvenantiems investuotojams yra ne tokios patrauklios negu tų bendrovių, kurios turi savo buveinę šioje valstybėje narėje (žr. 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 35 punktą;

minėto sprendimo *Manninen* 23 punktą ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 64 punktą).

- 25 Remdamasi 1992 m. sausio 28 d. Sprendimais *Bachmann* (C-204/90, Rink. p. I-249) ir *Komisija prieš Belgiją* (C-300/90, Rink. p. I-305), Vokietijos vyriausybė tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami teisės aktai yra pateisinami būtinybe užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos darnumą.
- 26 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, pirma, tam, kad tokiu pasiteisinimu pagrįstu argumentu būtų galima sėkmingai remtis, turi būti nustatytas tiesioginis aptariamoms mokesčio lengvatos ir tokios lengvatos kompensavimo ryšys taikant nustatytą mokestį (minėto sprendimo *Manninen* 42 punktas).
- 27 Antra, argumentas, pagrįstas būtinybe išsaugoti mokesčių sistemos darnumą, turi būti vertinamas atsižvelgiant į nagrinėjamų mokesčių teisės aktų siekiamą tikslą (minėto sprendimo *Manninen* 43 punktas).
- 28 Nors Vokietijos mokesčių teisės aktai ir yra pagrįsti mokestinės lengvatos ir kompensacinio mokesčio ryšiu, numatant, kad Vokietijoje pajamų mokesčiu neribotai apmokestinamam akcininkui suteikiamas mokesčio kreditas yra apskaičiuojamas atsižvelgiant į pelno mokestį, kurį šioje valstybėje narėje įsteigta bendrovė

turi sumokėti nuo savo išmokėto pelno, tokie teisės aktai Vokietijos mokesčių sistemos darnumui išsaugoti nėra būtini (minėto sprendimo *Manninen* 45 punktas).

29 Iš tikrųjų Vokietijos mokesčių teisės aktų siekiamas tikslas yra išvengti dividendų forma išmokamo bendrovių pelno dvigubo apmokestinimo. Atsižvelgiant į šį tikslą, šios mokesčių sistemos darnumas yra garantuojamas tol, kol išlaikoma sąsaja tarp akcininko naudai suteikiamos mokesčio lengvatos ir mokėtino pelno mokesčio. Taigi tokiu kaip pagrindinės bylos atveju mokesčio kredito suteikimas Vokietijoje pajamų mokesčiu neribotai apmokestinamam akcininkui, kuris turi akcijų kitoje valstybėje narėje įsteigtoje bendrovėje, apskaičiuotino atsižvelgiant į pelno mokestį, kurį ši bendrovė turi sumokėti pastarojoje valstybėje narėje, nekeltų grėsmės Vokietijos mokesčių sistemos darnumui ir būtų laisvą kapitalo judėjimą mažiau ribojanti priemonė nei ta, kuri įtvirtinta Vokietijos mokesčių teisės aktuose (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Manninen* 45 punktą).

30 Iš tikrųjų mokesčio kredito suteikimas, atsižvelgiant į kitoje valstybėje narėje mokėtiną pelno mokestį, gali sumažinti Vokietijos Federacinės Respublikos mokesčines įplaukas, susijusias su kitose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių išmokėtais dividendais. Vis dėlto iš nusistovėjusios teismo praktikos išplaukia, kad mokesčinių įplaukų sumažėjimas negali būti laikomas privalomuoju bendro intereso pagrindu, kuriuo galima remtis pateisinant pagrindinei laisvei iš principo prieštaraujančią priemonę (minėtų sprendimų *Verkooijen* 59 punktas ir *Manninen* 49 punktas).

- 31 Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: EB 56 ir 58 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia mokesčių teisės aktus, pagal kuriuos, kapitalo bendrovei išmokant dividendus, valstybėje narėje neribotai apmokestinamas akcininkas gali pasinaudoti mokesčio kreditu, apskaičiuojamu pagal išmokamam pelnui taikomą pelno mokesčio tarifą, kai išmokanti bendrovė įsteigta toje pačioje valstybėje narėje, tačiau negali to padaryti, kai ši bendrovė įsteigta kitoje valstybėje narėje.

Dėl šio sprendimo poveikio laiko atžvilgiu

- 32 Vokietijos vyriausybė pateiktose pastabose nurodė Teisingumo Teismo galimybę apriboti šio sprendimo poveikį laiko atžvilgiu tuo atveju, jei jis pripažintų, kad tokie nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra nesuderinami su EB 56 ir 58 straipsniais.
- 33 Grįsdama savo prašymą, ši vyriausybė, pirma, atkreipė Teisingumo Teismo dėmesį į sunkias finansines pasekmes, kurias turėtų tokią išvadą pateikiantis sprendimas. Antra, ji teigė, kad prieš paskelbiant minėtą sprendimą *Verkooijen* Vokietijos Federacinė Respublika galėjo manyti, jog ginčijami teisės aktai atitinka Bendrijos teisę.

- 34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos teisės normos išaiškinimas, kurį pateikia Teisingumo Teismas įgyvendindamas EB 234 straipsniu jam suteiktą kompetenciją, paaiškina ir patikslina šios normos prasmę ir apimtį, kaip ji turi arba turėjo būti suprantama ir taikoma nuo jos įsigaliojimo momento. Iš to išplaukia, kad taip išaiškintą normą teismas gali ir turi taikyti net teisiniams santykiams, atsiradusiems ir susidariusiems iki sprendimo, kuriame išnagrinėtas prašymas dėl išaiškinimo, jei, be to, yra patenkintos sąlygos, leidžiančios kompetentinguose teismuose pareikšti ieškinį, susijusį su šios normos taikymu (žr., be kita ko, 2002 m. spalio 3 d. Sprendimo *Barreira Pérez*, C-347/00, Rink. p. I-8191, 44 punktą ir 2005 m. vasario 17 d. Sprendimo *Linneweber ir Akritidis*, C-453/02 ir C-462/02, Rink. p. I-1131, 41 punktą).
- 35 Tik išskirtiniu atveju, taikydamas Bendrijos teisės sistemos bendrąjį teisinio saugumo principą, Teisingumo Teismas gali būti priverstas apriboti bet kurio suinteresuotojo asmens galimybę remtis jo išaiškinta nuostata siekiant užginčyti gera valia pradėtus teisinius santykius (žr., be kita ko, 2000 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Buchner ir kt.*, C-104/98, Rink. p. I-3625, 39 punktą ir minėto sprendimo *Linneweber ir Akritidis* 42 punktą).
- 36 Be to, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką toks apribojimas gali būti leidžiamas tik pačiame sprendime, kuriuo pateikiamas prašytas išaiškinimas (1988 m. vasario 2 d. Sprendimų *Barra*, 309/85, Rink. p. 355, 13 punktas ir *Blaizot*, 24/86, Rink. p. 379, 28 punktas; 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Legros ir kt.*, C-163/90, Rink. p. I-4625, 30 punktas; 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman ir kt.*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 142 punktas ir 2000 m. kovo 9 d. Sprendimo *EKW ir Wein & Co.*, C-437/97, Rink. p. I-1157, 57 punktas).

- 37 Iš tikrųjų būtinas vienas momentas sprendžiant dėl prašomo Bendrijos teisės nuostatos išaiškinimo, kurį pateikia Teisingumo Teismas, poveikio laiko atžvilgiu. Principas, kad toks apribojimas gali būti leidžiamas tik pačiame sprendime, kuriuo pateikiamas prašytas išaiškinimas, užtikrina vienodą požiūrį į valstybes nares ir kitus asmenis šios teisės atžvilgiu ir kartu tenkina iš teisinio saugumo principo išplaukiančius reikalavimus.
- 38 Šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą prašomas išaiškinimas susijęs su požiūriu pagal mokesčių teisės aktus, kurį valstybė narė turi suteikti taikydama nacionalinę sistemą, kuria siekiama panaikinti arba sumažinti ekonominę dvigubą dividendų, kuriuos išmoka kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovė, apmokestinimą. Todėl iš minėto sprendimo *Verkooijen* 62 punkto išplaukia, kad Bendrijos teisė draudžia valstybės narės teisės akto nuostatą, kuri atleidimo nuo pajamų mokesčio, taikomo akcininkams-fiziniais asmenims išmokėtiems dividendams, suteikimą sieja su sąlyga, kad šiuos dividendus turi išmokėti bendrovės, turinčios buveinę šioje valstybėje narėje.
- 39 Todėl reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismas neapribojo minėto sprendimo poveikio laiko atžvilgiu.
- 40 Be to, minėtame sprendime *Verkooijen* nustatyti principai, kurie taip išaiškino iš laisvo kapitalo judėjimo išplaukiančius reikalavimus dividendų, kuriuos asmenys rezidentai gavo iš bendrovių nerezidenčių, klausimu, buvo patvirtinti 2004 m. liepos 15 d. Sprendimu *Lenz* (C-315/02, Rink. p. I-7063) ir minėtu sprendimu *Manninen* (žr. taip pat minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 215 punktą).

41 Todėl nereikia apriboti šio sprendimo poveikio laiko atžvilgiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

EB 56 ir 58 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia mokesčių teisės aktus, pagal kuriuos, kapitalo bendrovei išmokant dividendus, valstybėje narėje neribotai apmokestinamas akcininkas gali pasinaudoti mokesčio kreditu, apskaičiuotu pagal išmokamam pelnui taikomą pelno mokesčio tarifą, kai išmokanti bendrovė įsteigta toje pačioje valstybėje narėje, tačiau negali to padaryti, kai ši bendrovė įsteigta kitoje valstybėje narėje.

Parašai.